

Първа помощ за пострадали артисти

Разрушително земетресение в театър „Стоян Бъчваров“. Пострадали са едни от най-известните български актьори - Татяна Лолова, Мария Статулова, Никола Анастасов, Любен Чаталов, както и част от зрителите. Всички те бяха спасени от младежи доброволци на БМЧК-Варна и на Медицинския университет в града по време на атрактивна демонстрация на пл. „Независимост“. Най-тежко ранените бяха отведени с линейка до болница за оказване на специализирана медицинска помощ. Действията на спасителните екипи бяха разяснявани на спонтанно събралите се граждани от водещия на симулацията Кирил Аспарухов.

След демонстрацията, „оцелелите“ актьори се разходиха по бул. „Княз Борис 1“, поговориха със случайно минаващи граждани, а на „Кафе с автограф“ подписаха за феновете си фестивални програми.

Денят завърши в залата на община Варна с представянето на сръбския режисьор Душан Милич след прожекцията на филма „Гуча“. Варненската общественост имаше възможност да се срещне и с голяма част от българските и чуждестранните гости на Фестивала.

ИЗБРАНО ОТ ДЕНЯ

ФЕНИКС / PHOENIX

Германия, 2014, 98 мин., цветен
Режисьор - Кристиан Пецолд
Сценарий - Кристиан Пецолд, по романа на Юбер Монтеле
Оператор - Ханс Фром
Музика - Щефан Вил
В ролите - Нина Хос, Роналд Зерфелд, Нина Кунзендорф, Имогжен Коге
Продуценти - Флориан Кьорнер фон Густорф, Михаел Вебер
Продукция - Schramm Film Koerner & Weber, Bayerischer Rundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Arte

Водеща фигура в новото немско кино, Кристиан Пецолд е създал репутацията си с изчистено, визуално грабващо творчество и истории, които преливат от параноя и безпокойство. Оцелялата след концентрационен лагер Нели Ленц е обезобразена и се подлага на пластични операции, за да заличи белезите си. Тя постепенно се завръща към нормалния живот в Берлин след края на Втората световна война и игнорирайки предупрежденията на приятелите си, решава да намери Джонни – съпруга си, който може би я е предал на нацистите. Скрита зад ново лице и отчаяно издирваща някогашната си любов и стария си начин живот, Нели не разкрива самоличността си пред Джонни, след като той не я разпознава. Така тя позволява да бъде въввлечена в обезпокоителна схема.

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ...

Бихте ли се представили на гостите и зрителите на XVI Международен фестивал на червенокръстките и здравни филми, 2015?

Уважаеми гости на червенокръсткия фестивал, най-напред ви желая здраве и наздраве. Казвам се Мария Статулова, единствена по рода си, родена в Бургас, актриса от известно време. Заг гърба си имам дебела биография, госта филми, госта театрални роли, две деца, един мъж.

Смятате ли, че Международният фестивал на червенокръстките и здравни филми е интересна инициатива и бихте ли я подкрепили и в бъдеще?

Този фестивал има смисъл да живее под небето, защото всичко онова, което се показва, са наистина прекрасни филми. Това, което ми прави най-голямо впечатление, е човеколюбивостта. Има отгаденост, има радост от природата и плач за нея, и желание, огромно желание, човешко желание, да се помогне на света. Имам предвид природа и човеци, защото хората са твърде много, но хората останали малко.

Коя е първата асоциация, която изниква в главата Ви, когато чуете Червен кръст?

Помощ.

Павел Васев даде същия отговор.

Така ли?! Много се радвам, ние сме горе-долу едно поколение, бяхме заедно във ВИТИЗ, той беше по-голям в курса си, аз бях по-малка, но действително това е първото понятие, което изниква в съзнанието ми и наистина е така, защото някак много вярвам в това, че ако човек има нужда от помощ и се обърне към Червения кръст, веднага ще получи, каквато и да е тя. Невинаги трябва да е нещо материално. Просто, дори с мисъл, дори с психологическа подкрепа, дори с добра дума, един топъл шал за зимния ден да ти поднесе – това за мен е много. Шалът, както казваше нашата голяма театрална режисьорка Юлия Огнянова, когато подарявам шал, аз подарявам презръдка, а аз презърнах това изречение и действително съм човек, който има не знам колко шала, те са твърде много, и обичам и да подарявам шалове точно и само по тази причина, а освен това обичам да знам и да отговоря на цвета на човека, защото за мен всеки човек има цвят. Тъй като съм дете на художник, имам отношение към цветовете, затова не мога да пренебрегна нежността в отношенията на хората и човечността, пак да кажа, защото все по-рядко я има в днешния ден, но ако имаш голямо сърце и такъв начин на мислене, не е нужно да си слагаш етикет, да те дават по телевизията или непрестанно да пишат за теб по вестниците, че си дал нещо на църква, че си занесъл някъде нещо в някое село или на някакъв човек, който и да е той. Може този човек да е някой, който върви по улицата и ти да решиш да подариш точно на него моментално нещо, една усмивка, не ти трябва милиони, за да я дадеш на някого. Една обич не струва пари, струва мислене, струва отношение, струва гуша, а гушата няма цена.

Харесавте ли филмите, които видяхте до момента? И имате ли си фаворит сред тях?

О, да. Фаворит ми е филмът от откриването – „Солта на Земята“ на Венгерс. Вим Венгерс е запазена марка, достойно за уважение име, плюс това съм гледала госта негови неща и този филм, как да кажа, ме потресе. Да, с истинността си. Не съм човек, който харесва или обича, това са твърде силни думи за това, което ще кажа, лицемерието. Ненавиждам го, защото това е голямо чувство, и не съм безразлична към чувствителността на хората поради актьорската ми професия. Ценя човешкото, ценя приятелството, защото може 100 години да не се чуваме, но аз знам, че те има някъде и ме обичаш и аз те обичам. Този филм, в който всъщност като на парчета е разбито всичко онова, което показва режисьорът, е побъркващо, защото е искрено, защото е документ, а в документа няма лъжа. Освен това замечтах да мога да посадя милион дървета. Е, аз не знам колко ще живея на тая земя, но докато ме има и когато реша, наистина ще се захвана с това. Да садя дървета, посадих една липа в Стара Загора. За две години вече госта порасна, тъй че смятам, че съм сложила началото на моята работа и този филм ме запали още повече. Аз съм човек, който отглежда много цветя, при мен те полудяват. Дори коледната ми звезда през лятото порасна половин метър. Не знам къде през лятото виреят коледните звезди, но на моя балкон я има.

Имате ли си любим филм, любим режисьор, любими актьори?

Аз живея само с това, как да нямам. Бяха писали, че съм Робърт де Ниро в рокля. Това го казвам, малко да подразним фашистите. Да. И аз приемам този комплимент с огромно удоволствие. Естествено съм влюбена в Робърт де Ниро и това е моят учебник по кино. Имам и още един учебник – Джек Никълсън. И други имам. От българските актьори, за мен, най-грамадните кино актьори, а и на сцена, разбира се, защото те не са били само в киното – това е Петър Слабаков, когото обожавам. Това е Гришата Вачков и това са хора все, свързани, как да кажа, дебело свързани със земята. Истински мъже, страхотни личности и невероятни артисти. Повече от това какво да кажа. А от жените, да, има една-единствена

звезда за мене в нашето кино и тя се нарича Невена Коканова. Разбира се, никога няма да кажа лоша дума и за Катя Паскалева, защото тя е гениална филмова и театрална актриса. Тя също има своята звездичка на небето.

Девизът на фестивала е „Чрез хуманизъм към мир и приятелство“. Смятате ли, че звучи актуално и днес и ако не – как бихте го променили?

Ами мисля, че много чисто е казано, ясно и достатъчно, защото като кажеш хуманизъм, не може да си представиш друго, освен че наистина трябва да си човек, за да можеш да изпълниш света. Трябва да си човек и то голям човек. Това не значи 1.80 см. или 2 м., а значи с голяма душа. Ако на човека душата е колкото небето, колкото морето, това са неща, които не можеш с нищо да сравняваш. Не можеш да ги опередим. Ти само трябва да ги съзерцаваш, да ги възприемаш и така да си рожен, с тях в сърцето си. И тогава, неизменно, ако си такъв голям човек, ти не можеш да седнеш и да не виждаш несправедливост, да не виждаш лошотииите в живота, и винаги се борим за този мир, на тая земя. А какво значи мир?! Да сме спокойни, да общуваме един с друг, да няма войни, да няма адски неща. Не искам да говоря като Мис свят, нали, но какво да кажа – повече човечност. Трябва да се върнем към това да видиш цветето, да го погалиш, да видиш морето и да си щастлив от това, че виждаш. Очи да имаш, да видиш – пише в Библията. Да се радваме на този мир, на този безкраен свят, докато ни има, а и след това, защото аз виждам, че и отгоре сега нашите хора и ни махат.

ПРЕДСТОЯЩИ ПРОЖЕКЦИИ (02.10.2015 г.)

СОК „Камчия“

10:30 БНТ 1 - Малки истории:

- Васил, България, 2015, документален
- Атанас, България, 2013, документален
- Цеца, България, 2014, документален
- Ганчо, България, 2015, документален
- Десислав, България, 2015, документален

14:00 Български Червен кръст по региони представя:

- 50 години Водноспасителна служба към БЧК – Бургас, България, 2014, документален
- Съхрани живота, промени мисленето, България, 2014, документален
- Бурзуджиите „Кралете на чука“, България, 2009 г., документален
- Хляб за душата, България, 2006, документален
- Филм за БЧК Добрич, България, 2007, документален
- Велика ... история - 100 години БЧК – Кърджали, България, 2014, документален
- Приемна грижа, България, 2011, документален
- Международен ден за борба с глуда, България, документален
- Възрастни хора участващи в социални услуги, България, документален
- Обучение по управление на бедствията 2011, България, 2011, документален
- 135 години Български Червен кръст – Стара загора, България, документален

16:00 Панорама Избрано от Златен кукер: Одобрен за основовяване, Франция, 2012, анимация

18:00 Мангарини, Естония - Грузия, 2013, (София Филм Фест)

Медицински университет - Варна

14:00 Фокус Руско кино:

- Огън и пепел от Първата световна война, Русия, 2015, документален
- Небето лекува, Русия, 2012, документален
- Живи сърца, Русия, 2012, документален

16:00 Децата на Ирена Сендлерова, Полша, 2009, игрален

Община Варна, Пленарна зала

15:00 Светът е голям и спасение дебне отвсякъде, България-Германия-Словения-Унгария, 2008, игрален (София Филм Фест)

17:00 Тяло, Полша, 2015, игрален (София Филм Фест)

19:00 Левуатан, Русия, 2014 (София Филм Фест)

МБАЛ „Света Марина“ – Варна

14:00 Тихият крадец, България, документален

- Цената на дълголетието, България, 2013, документален
- Бялата лястовица, България, документален

16:00 Панорама Избрано от Златен кукер - късометражни, анимационни